

بسمه تعالی

قدیما لطف و صفا بود ... قدیما کینه‌ها شتری بود، قهرها طولانی بود

یکی از ویژگی‌های خاص و منحصر بفرد ما ایرانیها که در کل کره زمین و کل منظومه شمسی و کل کهکشان راه شیری و کل عالم هستی نظیر ندارد، بیخود و بی دلیل "غبطه و غصه و حسرت خوردن برای گذشته‌های خیالی و غیرواقعی" است.

در جمع‌های خانوادگی بسیار زیاد می‌شنویم که "قدیما لطف و صفا بود، عشق و محبت بود، دلها صاف و ساده بود و ...". خیلی جالب هست که اگر از هر کدام از این عزیزان «غبطه خوار»! سوالات زیر را بپرسید به احتمال ۹۰ درصد خواهید شنید:

- چند سال هست با فلان برادرت قهر هستی؟

- ۳۰ سال

- علتش چیست؟

- همسرش با همسرم سازگاری نداشتند!

- چند سال هست با خواهرت قهر هستی؟

- ۲۲ سال

- علتش چیست؟

- عقد بچش به من دیرتر از بقیه گفت. من باید اول از همه مطلع می‌شدم.

- با برادر بزرگترت چرا ۴۰ سال هست که قهری؟

- چون ارث و میراث من را بالا کشیده بود. به قیمت الان حداقل پول یه پراید می‌شد (بعد که بررسی میکنی میبینی یک خانه کوچک کاهگلی و خشتی در حال تخریب در کنج روستای غضنفرآباد علیای مَمَسنی بوده که باید بین ۶ برادر و ۷ خواهر تقسیم می‌شده و سهم هر کدام به اندازه یک آدامس خروس نشان سبز بیشتر نبوده!).

..... و همینطور تا آخر

اغلب کسانی را که می‌شناسم و میشنوم که با حسرت و آه از گذشته یاد می‌کنند، دهها سال هست که با نزدیکترین خویشاوندان خود قهر هستند یا شکرآب و نیمه قهر هستند و سالی یکبار آنهم عید به عید همدیگر را می‌بینند ولی بازهم در نهایت تعجب صحبت از این می‌کنند که "قدیما لطف و صفا بود، کینه نبود، دشمنی نبود و..." در حالی که عمیقا باید گفت؛ نخیر! اتفاقا "قدیما کینه‌ها شتری بود، قهرها طولانی و چند دهه‌ای بود، علت قهرها بچه‌گانه و عجیب بود، گذشت و درک نبود، سطح شعور بسیار پایین بود، حرف مفت، زیاد بود و ...". امروزی‌ها کمتر اینطوری هستند. سطح درک و شعور مردم بالاتر آمده و بخاطر چیزهای بچه‌گانه و عجیب باهم قهر نمی‌کنند و اگر هم قهر کنند بلد هستند که با تعامل و مذاکره مشکلات را حل کنند.

یا اینکه متعدد میشنویم که "الان زندگی خیلی سخت شده، قدیما زندگی خیلی راحت بود!!". از همین افراد در جای دیگر میشنویم که "قدیما یخ حوض می‌شکستیم و لباس می‌شستیم، همیز از صحرا می‌آوردیم برای گرم شدن در زمستان، بعضی فصلها نان خشک هم برای خوردن نداشتیم، بدبختی و مریضی و مرگ و میر زیاد بود، فقر بیداد میکرد، دخترچه‌ها در سن ۱۰-۱۲ سالگی مجبور به ازدواج می‌شدند،

زنان بسیاری در حین زایمان می‌مردند یا زنها بطور وحشتناکی از مردان و شوهران خود کتک می‌خوردند یا حق تحصیل نداشتند و... " باید به این عزیزان گفت: "شماها باید خلاصه تکلیف را مشخص کنید. بالاخره قدیما زندگی راحت بود یا فلاکت و زجر و بدبختی بود آخرش؟؟!!".

... ولی از همه اینها که بگذریم، هیچ چیزی نمی‌تواند ایرانی جماعت را از غبطه و غصه و حسرت بیخودی و بی‌دلیل خوردن نسبت به گذشته موهوم و خیالی بازدارد. یک ایرانی با «حسرت» زنده هست. نباید این تنها دلخوشی را از او گرفت!!!